

Uchwała

Komisji Habilitacyjnej powołanej w dniu 1 kwietnia 2019 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów, na podstawie art. 18a ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789), w związku z artykułem 179 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 30 sierpnia 2018 r. poz. 1669) w celu:

przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Pawła Leźnickiego wszczętego w dniu 19 stycznia 2019 r. w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie biochemia.

§ 1

Komisja, działając zgodnie z w/w ustawą, w oparciu o rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U., poz. 1383) i stosując kryteria zawarte w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 30 października 2015 r. (Dz. U. 2015, poz. 1842), na posiedzeniu w pełnym składzie (telekonferencja) w dniu 22 maja 2019, w głosowaniu jawnym, jednomyślnie pozytywnie opiniuje wniosek o **nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie biochemia dr Pawłowi Leźnickiemu.**

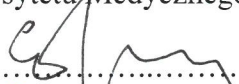
§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik stanowiący jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Dziekanowi Międzyuczelnianego Wydziału Biotechnologii Uniwersytetu Gdańskiego i Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego.

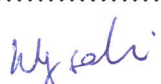
prof. dr hab. Ewa Bartnik – przewodniczący komisji

.....

dr hab. Marcin Okrój - sekretarz komisji

.....

prof. dr hab. Robert Wysocki – recenzent

.....

dr hab. Agnieszka Łoboda, prof. UJ – recenzent

.....

prof. dr hab. Jarosław Marszałek – recenzent

.....

dr hab. Iwona Ciechomska - członek komisji

.....

dr hab. Patrycja Koszałka - członek komisji

.....

.....

Załącznik nr 1

do uchwały podjętej przez Komisję Habilitacyjną powołaną w dniu 1 kwietnia 2019 r. przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów – pismo nr BCK-III-L-6411/2019, w sprawie: **przeprowadzenia postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie biochemia dr Pawłowi Leźnickiemu.**

Komisja Habilitacyjna zapoznała się ze wszystkimi materiałami dotyczącymi postępowania habilitacyjnego dr Pawła Leźnickiego, tj.: autoreferatem, wykazem publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe Kandydata, omówieniem pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych, informacjami o dorobku dydaktycznym oraz współpracy z innymi ośrodkami naukowymi, oświadczeniami współautorów publikacji z określeniem ich indywidualnego wkładu pracy, kopią dyplomu i wnioskiem o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego na Międzyuczelnianym Wydziale Biotechnologii UG i GUMed, a także opiniami recenzentów powołanych przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów – dr hab. Agnieszki Łobody, prof. UJ i prof. dr hab. Roberta Wysockiego oraz przez Radę Wydziału Międzyuczelnianego Wydziału Biotechnologii UG i GUMed – prof. dr hab. Jarosława Marszałka. Komisja stwierdza, że dokumentacja wniosku została przygotowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w Ustawie o Stopniach Naukowych i Tytule Naukowym oraz o Stopniach i Tytule w Zakresie Sztuki z dnia 14 marca 2003 r. (Dz. U. Nr 65, poz. 595, ze zmianami Dz. U. z 2005 roku Nr 164, poz.1365, Dz. U. z 2010 roku Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz Dz. U. z 2011 roku Nr 84, poz.455) i od strony formalnej nie budzi zastrzeżeń.

Na podstawie recenzji Komisja oceniła kolejno:

- osiągnięcie naukowe przedstawione w postaci monotematycznego cyklu publikacji,
- pozostałą aktywność naukową,
- dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz współpracę międzynarodową.

Osiągnięcie naukowe przedstawione w formie monotematycznego cyklu publikacji

Recenzenci ocenili pozytywnie osiągnięcie naukowe dr Pawła Leźnickiego, przedstawione w postaci monotematycznego cyklu publikacji pod tytułem: **„Deubikwitynacja jako mechanizm kontroli funkcji retikulum endoplazmatycznego oraz degradacji niewłaściwie zlokalizowanych białek”.**

Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe składa się z czterech prac oryginalnych oraz jednej pracy przeglądowej. Wszystkie te prace ukazały się w czasopiśmie rejestrowanych przez Journal Citation Reports, a ich sumaryczny *Impact Factor* wynosi 26,84, liczba punktów MNiSW wynosi 190 a liczba cytowań wg. bazy Web of Science na dzień 23 kwietnia 2019 r. wynosiła 85. Dr Paweł Leźnicki jest pierwszym autorem wszystkich prac, jednocześnie w dwóch pracach pierwsze autorstwo jest współdzielone z inną osobą. Habilitant w dwóch pracach wchodzących w skład cyklu pełni także rolę autora korespondującego. Swoją indywidualny udział w pracach wchodzących w skład cyklu dr Leźnicki ocenił na 35-90%. Zebrane oświadczenia współautorów umożliwiają ocenę adekwatności takiej oceny.

Prof. dr hab. Jarosław Marszałek napisał, cyt. „Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że dr Leźnicki jest pierwszym autorem wszystkich publikacji, co nie pozostawia wątpliwości iż pełnił kluczową rolę w ich powstaniu nawet bez podania procentowych udziałów. O dojrzałości naukowej habilitanta świadczy również fakt, że w ostatnich publikacjach jest również autorem korespondującym”. **Dr. hab. Agnieszka Łoboda, prof. UJ,**

napisała: cyt. „Ocena parametryczna (choć nie jest do końca miarodajna) wskazuje, że dr Leźnicki miał wiodący udział w powstaniu przedstawionych prac, choć udział ten był różny w zależności od danej publikacji.” Następnie prof. Łoboda wskazuje na dwie publikacje w PNAS z roku 2012 oraz J Cell Sci z roku 2017, w których habilitant jest jednym z dwóch autorów jako niewątpliwe osiągnięcie. Jednocześnie prof. Łoboda zgłasza uwagę co do braku oświadczenia równorzędnego współautora pracy opublikowanej w J Cell Sci w roku 2018. Wobec autooceny wkładu habilitanta określonej w tejże pracy na 60% ciężko jest zweryfikować rzeczywisty podział kompetencji między dwoma równorzędnymi współautorami. Niemniej jednak w ostatecznej konkluzji prof. Łoboda podkreśla iż, cyt. „(...) dr Leźnicki ma niewątpliwie duże doświadczenie w wykonywaniu doświadczeń i analizie wyników. Wie jak przygotować manuskrypt publikacji i doprowadzić do jego opublikowania”. Wątpliwości co do prawidłowej oceny wkładu własnego habilitanta w powstaniu pracy J Cell Sci z roku 2018 zgłosili także **prof. Robert Wysocki** oraz **dr hab. Patrycja Koszałka**. Wątpliwości dr hab. Patrycji Koszałki dotyczyły także pracy z PLoS One z roku 2013, gdzie wobec dziewięciu współautorów habilitant określił udział własny na 60% a w oryginalnym tekście publikacji przypis „author contributions” nie wykazuje dr Leźnickiego jako zaangażowanego w pisanie manuskryptu. Tym niemniej dr Koszałka stwierdza (cyt.): „Mimo tych wątpliwości, wiodący udział Habilitanta w tych pracach jest niezaprzeczalny.”, podobnie jak prof. Wysocki (cyt.): „Analiza oświadczeń współautorów oraz samego Habilitanta pozwala mi wyrazić opinię, że dr Paweł Leźnicki pełnił rolę wiodącą w powstaniu publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego”. Opinia **dr hab. Iwony Ciechomskiej** co do oceny osiągnięcia naukowego zawiera stwierdzenia o niezaprzeczalnym wkładzie kandydata w powstanie poszczególnych prac jako eksperymentatora, osoby planującej doświadczenia, interpretującej wyniki oraz przygotowującej manuskrypty. Dr Ciechomska wskazuje że w przypadku dwóch prac dr Leźnicki pełnił rolę autora korespondencyjnego, co świadczy o jego usamodzielnianiu się.

Do głównych rezultatów badań wchodzących w zakres spójnego tematycznie osiągnięcia naukowego dr Pawła Leźnickiego należy poznanie biochemicznych mechanizmów odpowiedzialnych za degradację białek. **Dr hab. Agnieszka Łoboda, proj. UJ** stwierdza iż analiz prac wchodzących w skład cyklu habilitacyjnego (cyt.) „daje podstawy do stwierdzenia, że dr Leźnicki jest ekspertem w tematyce mechanizmów biogenezy i degradacji białek. Analizując metodykę prac można stwierdzić, że Autor dysponuje szerokim wachlarzem metod biochemicznych, w tym oczyszczaniem białek, testami ich aktywności, określaniem interakcji między białkami itd. Odkrycia Habilitanta pogłębiają dotychczasową wiedzę na temat roli i funkcji białek deubikwitynujących a należy mieć nadzieję, że nadal tematyka ta będzie poszerzana i dotychczasowe doświadczenie i wiedza dr Leźnickiego zaowocuje kolejnymi dobrymi publikacjami”. **Prof. Robert Wysocki** podkreśla w swoim podsumowaniu oceny merytorycznej, iż (cyt.) „uzyskane przez Habilitanta wyniki są oryginalne, na wysokim poziomie merytorycznym, poszerzyły wiedzę na temat funkcji enzymów usuwających ubikwitynę z białek oraz systemów kontroli jakości białek, stanowią znaczny wkład w rozwój badań nad biogenezą białek typu TA oraz proteostazą komórek eukariotycznych, co w przyszłości może się także przyczynić do poznania przyczyn chorób człowieka spowodowane zaburzeniami lokalizacji czy kontroli jakości białek oraz opracowania nowych terapii tych chorób”. Uwagi, jakie zgłasza prof. Wysocki co do strony merytorycznej autoreferatu to brak szczegółowo opisanych planów badawczych oraz brak wyjaśnień niektórych skrótów oraz nazw homologów drożdżowych badanych białek. **Prof. Jarosław Marszałek** w swojej recenzji podkreśla, iż wszystkie prace z cyklu habilitacyjnego opublikowano w znanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym a ich wyniki znacznie poszerzyły wiedzę na temat degradacji i stabilizacji białek komórkowych, zarówno w warunkach fizjologicznych jak i w warunkach stresowych. Dalej prof. Marszałek zauważa, że przedstawione wyniki stanowią dobry punkt wyjścia do dalszych prac nad poznaniem molekularnych mechanizmów proteostazy białek oraz badań nad ich znaczeniem dla patologii człowieka. Podobnie jak poprzedni recenzent, prof.

Marszałek uważa iż słabą stroną autoreferatu jest brak podsumowania i sprecyzowania dalszych planów badawczych habilitanta, co jednak nie umniejsza wrażenia, iż habilitant jest dojrzałym naukowcem oraz ekspertem w wybranej przez siebie dziedzinie nauki. **Dr hab. Patrycja Koszałka** zwraca uwagę, iż (cyt.) „Habilitant w trakcie pracy musiał stworzyć nowe narzędzia do analizy badanych procesów jak np. do monitorowania ubikwitynacji niewłaściwie zlokalizowanych białek. Umożliwiło to znaczące poszerzenie wiedzy na temat mechanizmów związanych z regulacją procesu ubikwitynacji, zarówno hamowania tego procesu jak i jego rewersji poprzez deubikwitynację”. W swoich końcowych opiniach wszyscy recenzenci oraz członkowie Komisji zgadzają się, że przedstawione osiągnięcie naukowe spełnia zarówno ze strony formalnej jak i merytorycznej wymogi do nadania kandydatowi stopnia doktora habilitowanego.

Aktywność naukowa Kandydata

Dr Paweł Leźnicki uzyskał tytuł zawodowy licencjata biotechnologii w roku 2004, a następnie magistra biotechnologii w roku 2006, oba na Międzyuczelnianym Wydziale Biotechnologii Uniwersytetu Gdańskiego i Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego. Stopień doktora nauk biologicznych w dyscyplinie biochemia uzyskał w 2010 roku na Wydziale Nauk o Życiu, University of Manchester, Wielka Brytania, na podstawie rozprawy doktorskiej pt. **"The biogenesis of tail-anchored membrane proteins at the endoplasmic reticulum"**, pod promotorstwem Prof. Stephena Higha. Od roku 2010 do chwili obecnej dr Leźnicki jest zatrudniony na Uniwersytecie w Manchesterze, początkowo na stanowisku Research Assistant, później jako Postdoctoral Research Associate. Okres ten był przerwany 2,5-letnim pobytem na Uniwersytecie w Dundee w Wielkiej Brytanii. Łączny dorobek naukowy dr Leźnickiego obejmuje 13 prac, w tym 12 prac oryginalnych i 1 pracę przeglądową opublikowanych w czasopiśmie znajdujących się w bazie Journal Citation Reports oraz 1 publikację przeglądową w czasopiśmie Postępy Biochemii. Według bazy Web of Science, indeksowane tam prace były cytowane 327 razy (bez autocytacji 294 razy), łączny współczynnik oddziaływania (IF) wszystkich prac wynosi 64,974. Indeks H wynosi 10.

Recenzenci podkreślają udział dr Leźnickiego w badaniach wielośrodkowych realizowanych w ramach współpracy międzynarodowej. **Prof. Robert Wysocki** wymienia dodatkowo dwa staże krótkoterminowe w USA i Finlandii oraz fakt, iż habilitant był proszony o wykonanie recenzji prac dla prestiżowych czasopism, takich jak EMBO Journal, Nature Communications czy Journal of Cell Science, co świadczy, że dr Paweł Leźnicki jest cenionym ekspertem w swojej dziedzinie. Podobnego argumentu dla podkreślenia rozpoznawalności dr Leźnickiego jako eksperta użyła w swojej opinii **dr hab. Iwona Ciechomska**. Prof. Wysocki nadmienia, iż Habilitant recenzował także jeden projekt badawczy dla American Institute for Cancer Research. Dalej prof. Wysocki stwierdza (cyt.): „Dr Leźnicki brał aktywny udział w wielu międzynarodowych konferencjach naukowych, głównie organizowanych przez EMBO. Ponadto dr Paweł Leźnicki jest członkiem Biochemical Society. Na uwagę zasługuje kierowanie przez Habilitanta projektem “Deciphering the molecular function of USP35” na University of Dundee we współpracy z firmą farmaceutyczną Boehringer Ingelheim.” **Dr hab. Agnieszka Łoboda** podkreśla, iż dr Leźnicki dokonuje ciągłego rozwoju naukowego, o czym świadczy zdecydowanie wyższa liczba publikacji po uzyskaniu stopnia doktora niż przed rokiem 2010, kiedy uzyskał ten stopień. **Prof. Jarosław Marszałek** uważa dorobek publikacyjny Habilitanta za solidny i przytacza wskaźniki bibliometryczne jako dobre na tym etapie kariery naukowej. Jednocześnie prof. Marszałek wskazuje publikację w najbardziej prestiżowym czasopiśmie naukowym (której dotychczas kandydat nie posiada w dorobku) jako kolejny cel do zrealizowania w karierze naukowej. W kwestii pozyskiwania funduszy na badania naukowe recenzent nie był w stanie ocenić zdolności Habilitanta wobec zdawkowej informacji o kierowaniu projektem naukowym od 2017 roku, jednak bez podania kwoty

finansowania oraz czasu trwania projektu. Tym niemniej prof. Marszałek pozytywnie ocenia potencjał kandydata w tej kwestii oraz podkreśla fakt posiadania doświadczenia w prowadzeniu badań finansowanych ze źródeł zewnętrznych jako wykonawca. Odnosząc się do prac habilitanta z wyłączeniem publikacji wchodzących w skład cyklu habilitacyjnego **dr hab. Patrycja Koszałka** wymienia 7 prac o łącznym współczynniku oddziaływania 31. Zwraca uwagę, że nie jest to szeroki dorobek po uzyskaniu stopnia doktora, zwłaszcza, że w przypadku trzech prac (*PLoS One* 2014, *J Cell Sci* 2012 i *FEBS Lett* 2011) Habilitant szacuje swój udział procentowy na zaledwie 5%, w przypadku dwóch (*J Cell Sci* 2014, *Cell Stress Chaperones* 2012) na 25% i jest tam drugim autorem, a tylko w przypadku dwóch, najwcześniejszych prac po obronie doktoratu, ocenił swój udział jako znaczący (*Biochem J* 2011 - 85% i *J Cell Sci* 2010 - 80%) i jest pierwszym autorem. Wskazuje to wyraźnie na stosunkowo małe zaangażowanie we współpracę naukową poza głównym nurtem badań przedstawionym w cyklu habilitacyjnym. Z drugiej strony powyższe prace wykazują umiejętność Habilitanta w wykorzystaniu swojego doświadczenia oraz opracowanych narzędzi do współpracy w innych badaniach, choć ograniczonych do badań pokrewnych. Reasumując, dr hab. Koszałka oceniając dorobek spoza cyklu habilitacyjnego stwierdza, że ocena osiągnięć naukowych dr Leźnickiego w okresie po otrzymaniu stopnia doktora spełnia on w podstawowym zakresie wymogi stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego. **Dr hab. Iwona Ciechomska** podkreśla uczestnictwo Habilitanta w ośmiu zagranicznych zjazdach naukowych oraz wygłoszenie czterech referatów w dwóch renomowanych ośrodkach zagranicznych oraz na dwóch sympozjach o zasięgu międzynarodowym.

We wnioskach podsumowujących ocenę dorobku naukowego dr Pawła Leźnickiego recenzenci oraz członkowie Komisji uznają ów dorobek jako satysfakcjonujący i wystarczający do nadania stopnia doktora habilitowanego.

Dorobek dydaktyczny, popularyzatorski oraz współpraca międzynarodowa

Recenzenci byli zgodni co do faktu, iż działalność dydaktyczna dr Pawła Leźnickiego ustępuje dorobkowi naukowemu. Do osiągnięć dydaktycznych Habilitanta zaliczyć można (za **dr hab. Agnieszką Łobodą**): prowadzenie seminariów dla studentów drugiego roku biologii, ocenę plakatów przygotowanych przez studentów trzeciego roku nauk biomedycznych, sprawowanie opieki naukowej nad dwoma studentami przeprowadzającymi trzymiesięczne projekty poprzedzające rozpoczęcie studiów doktoranckich. Jako największe z osiągnięć dydaktycznych dr hab. Łoboda wskazuje kilkuletnią opiekę nad doktorantem Javaprakasha Natarajana zwieńczonej pracą pt. „Proteomic investigation into the cellular roles of DUBs”, która to działalność w polskich realiach zostałaby zakwalifikowana jako promotorstwo pomocnicze. **Prof. Robert Wysocki** ocenia dorobek dydaktyczny Habilitanta jako skromny, jednak tłumaczy to zajmowaniem stanowiska pracy o charakterze czysto naukowym (pozycje typu "post-doc"), które jako takie nie implikują działalności dydaktycznej w zakresie obowiązków. **Prof. Jarosław Marszałek** również ocenia doświadczenie dydaktyczne dr Pawła Leźnickiego jako niewielkie ale jednocześnie wskazuje, że Habilitant działał w środowisku akademickim odmiennym od polskiego. Dlatego na podstawie przedstawionych informacji ciężko określić, czy prowadzona przez dr Leźnickiego działalność dydaktyczna wpisywała się w jego obowiązki czy też wykonywał ją na zasadzie wolontariatu, co zasługiwałoby na dodatkowe uznanie przy ogólnej ocenie. **Dr hab. Patrycja Koszałka** ocenia działalność dydaktyczną dr Pawła Leźnickiego jako dość skromną ale wystarczającą do uzyskania stopnia naukowego. Poza członkostwem w towarzystwie naukowym Biochemical Society recenzenci ani członkowie Komisji nie znajdują żadnych osiągnięć popularyzujących naukę. Podkreślają natomiast wspomniane wcześniej staże krótko- i długoterminowe jako ważny element współpracy międzynarodowej, podobnie jak współautorstwo publikacji naukowych powstałych przy kooperacji naukowców z kilku ośrodków.

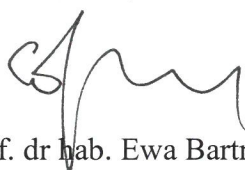
Wniosek końcowy:

Recenzenci zgodnie pozytywnie ocenili osiągnięcie naukowe dr Pawła Leźnickiego w postaci spójnego tematycznie cyklu pięciu publikacji oraz cały dorobek naukowy. Uznali również, że na wystarczającą ocenę zasługuje aktywność Habilitanta w pozostałych obszarach działalności zawodowej, co uzasadnia wnioskowanie o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie biochemia.

Dr hab. Agnieszka Łoboda pisze: (cyt.) „W podsumowaniu przedstawionej przeze mnie oceny osiągnięcia naukowego będącego podstawą habilitacji, całościowej aktywności naukowej i pozostałych osiągnięć (dorobek dydaktyczny, popularyzatorski i współpraca międzynarodowa) Pana dr Pawła Leźnickiego stwierdzam, iż dorobek Habilitanta odpowiada wymogom stawianym kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego i spełnia kryteria określone w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późniejszymi zmianami). **Prof. Robert Wysocki** stwierdza na podstawie oceny osiągnięcia naukowego, istotnej aktywności naukowej, współpracy międzynarodowej, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego, że dr Paweł Leźnicki spełnia kryteria stawiane osobie ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, zgodnie ze stosownymi przepisami. **Prof. Jarosław Marszałek** także uważa, że dr Paweł Leźnicki spełnia wszystkie wymagania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Recenzenci oraz członkowie Komisji zgodnie wnioskuje do Rady Międzyuczelnianego Wydziału Biotechnologii Uniwersytetu Gdańskiego i Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego o nadanie dr Pawłowi Leźnickiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie biochemia i przedkładają uchwałę popierającą ww. wniosek.

Przewodnicząca Komisji Habilitacyjnej

prof. dr hab. Ewa Bartnik

Sekretarz Komisji Habilitacyjnej

Międzyuczelniany Wydział
Biotechnologii UG-GUMed
Zakład Biologii Komórki

dr hab. Marcin Okrój

dr hab. Marcin Okrój

Gdańsk, dnia 22 maja 2019 r.